

สภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม(คาร์มาทิต)

วันนี้บัฟฟาตาได้เดินทางท่องเที่ยวไปดูลูกๆในทหนแห่งเป็นพิเศษ ลูกได้เดินทางท่องเที่ยวมามากมายในทุกสารทิตในทหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นวันนี้บัฟฟาตาจึงได้เดินทางไปยังทุกสถานที่ของบราห์มินที่แท้จริง ท่านได้เห็นสถานที่ทั้งหมดของลูกๆและสภาพของลูกเช่นกัน ทุกสถานที่ได้รับการตกแต่งในลักษณะที่แตกต่างกันไปของพวกเขาเอง บ้างก็ดึงดูดด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกทางวัตถุ บ้างก็ดึงดูดด้วยกระแสของตาปาเซีย บ้างก็ดึงดูดด้วยการสละละทิ้งและโชคที่สูงส่งของพวกเขา นั่นคือพวกเขาดึงดูดด้วยความเรียบง่ายและความยิ่งใหญ่ของพวกเขา บ้างก็เห็นวาทธรรมดาเช่นกัน บาบ่าได้เห็นสถานที่ที่หลากหลายทั้งหมดที่มีการจดจำระลึกถึงพระเจ้า บาบ่าเห็นสภาพใด? ในสิ่งนี้เช่นกันباب่าได้เห็นสภาพที่แตกต่างกันหลายประเภทของลูกบราห์มิน พ่อบราห์มาได้ไปว่าลูกๆได้มีการเตรียมการตามเวลามากแค่ไหน พ่อบราห์มากล่าวว่า: ลูกๆมีความพร้อมเสมอและเป็นอิสระจากบ่วงพันธะทั้งหมด พวกเขาเป็นโยกยุคต์และได้รับการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาเพียงแครอเวลา ลูกพร้อมในระดับนี้หรือไม่? ลูกมีการเตรียมการของลูกและลูกเพียงแครอเวลาใช่ไหม? บัฟฟาตาได้มีการสนทนาจากใจถึงใจ พ่อชีวกกล่าวว่า: ในขณะที่เดินทางไปท่องเที่ยว พ่อได้เห็นว่าคุณเป็นอิสระจากบ่วงพันธะมากแค่ไหน พวกเขามีโยกยุคต์มากแค่ไหน เพราะดวงวิญญาณที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะเท่านั้นที่สามารถสัมผัสประสบการณ์ของการหลุดพ้นในชีวิตได้ การไม่มีสิ่งต่ำจนที่มีขีดจำกัดใดๆ หมายถึงการก้าวออกไปจากบ่วงพันธะ หากยังมีการคำนึงประเภทใดไม่ว่าจะเล็กหรือใหญ่ทางกายภาพหรือละเอียดอ่อน ในความคิดของลูกหรือในการกระทำของลูก ลูกไม่สามารถก้าวออกไปจากบ่วงพันธะเหล่านั้นได้ ดังนั้นพ่อบราห์มาจึงถูกพามาท่องเที่ยวโดยเฉพาะเพื่อเห็นสิ่งนี้เป็นพิเศษ ท่านเห็นอะไร?

ส่วนมากเป็นอิสระจากบ่วงพันธะที่ใหญ่ ลูกได้ก้าวออกไปจากบ่วงพันธะและเชือกที่มองเห็นได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม บ่วงพันธะและเชือกที่ละเอียดอ่อนที่สุดบางอย่างยังคงเหลืออยู่ในเวลานี้และสิ่งเหล่านี้ไม่สามารถมองเห็นหรือรับรู้ได้ นอกจากสติปัญญาที่ละเอียดอ่อนและลึกซึ้ง ทุกวันนี้นักวิทยาศาสตร์สามารถมองเห็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนได้ด้วยแว่นที่ทรงพลัง พวกเขาไม่สามารถมองเห็นได้ตามปกติ ในทำนองเดียวกันด้วยพลังของการแยกแยะที่ละเอียดอ่อนลูกสามารถมองเห็นบ่วงพันธะที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้หรือลูกสามารถหยั่งรู้สิ่งเหล่านี้ด้วยสติปัญญาที่ละเอียดอ่อนและลึกซึ้ง หากลูกมองดูสิ่งเหล่านี้อย่างผิวเผินแล้วเพราะการไม่เห็นหรือไม่ตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกจึงเฝ้าแต่พิจารณาว่าตนเองเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ พ่อบราห์มาได้ตรวจสอบสิ่งต่ำจนที่ละเอียดอ่อนเหล่านั้น ท่านเห็นสิ่งต่ำจนหลักสองประเภท

หนึ่งคือรูปที่ละเอียดอ่อนที่สุดของการคำนึงที่ละเอียดอ่อนของมิตรในงานรับใช้ ในสิ่งนี้เช่นกันท่านได้เห็นหลายประเภท เพราะการให้ความร่วมมือกันในงานรับใช้ เพราะการเป็นเครื่องมือสำหรับการสร้างความเติบโตในงานรับใช้ เพราะการมีคุณสมบัติพิเศษหรือคุณธรรมพิเศษบางอย่าง เพราะมีการสอดคล้องปรองดองกันในแง่ของชั้นสการ์โดยเฉพาะหรือเพราะการให้ความช่วยเหลือกันเป็นพิเศษในบางครั้ง เนื่องจากเหตุผลเหล่านี้รูปภายนอกก็คือพวกเขาเป็นมิตรที่ให้ความร่วมมือกันในงานรับใช้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากการมีภาวะจำยอมเป็นพิเศษ รูปของความผูกพันยึดมั่นที่ละเอียดอ่อนจึงถูกสร้างขึ้นมา ผลลัพธ์ของสิ่งนี้คืออะไร? ลูกลืมไปว่าสิ่งเหล่านี้เป็นของขวัญจากพ่อ ลูกคิดว่าคนนั้นคนนี้เป็นคนที่ให้ความร่วมมือที่ดีมากด้วยคุณสมบัติพิเศษที่ดีและมีคุณธรรม แต่บางครั้งลูกลืมไปว่าเป็นพ่อที่ทำให้ผู้นั้นเป็นเช่นนั้น หากสติปัญญาของลูกยังคงขึ้นอยู่กับใครบางคนแม้กระทั่งในความคิดของลูก การพึ่งพิงนั้นก็จะกลายเป็นสิ่งต่ำจน เพราะพวกเขาให้ความร่วมมือในรูปที่มีตัวตน ดังนั้นเมื่อถึงเวลาที่ต้องการ แทนที่จะจดจำพ่อ ลูกก็จะจดจำบุคคลนั้น หากสิ่งต่ำจนทางกายภาพนั้นเข้ามาในสำนักของลูกแม้กระทั่งเป็นเวลาสองถึงสี่นาทีก่อน ลูกจะจดจำสิ่งต่ำจนของพ่อในเวลานั้นได้หรือไม่? ประการที่สองหากการเชื่อมโยงของการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงชาดลงแม้กระทั่งสองหรือสี่นาทีก่อน หลังจากชาดลง ลูกก็ต้องเพียรพยายามที่จะเชื่อมต่ออีกครั้งเพราะสิ่งนั้นจะไม่อยู่อย่างสม่ำเสมอได้อีก แทนที่หัวใจของลูกจะขึ้นอยู่กับผู้ที่ปละปละโลมหัวใจ หัวใจของลูกกลับไปพึ่งพิงกับคนอื่นด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง “ฉันชอบพูดคุยกับคนนี้ ฉันชอบนั่งกับคนนี้” การพูดว่า “คนนี้โดยเฉพาะ” หมายความว่ามีความบางสิ่งที่ไม่ถูกต้อง การมีความคิดว่า “คนนี้โดยเฉพาะ” หมายถึงการมีบางสิ่งที่ยาตราหายไป “อันที่จริงฉันชอบทุกคนแต่ฉันชอบคนนี้มากกว่า” การมีความรักทางจิตต่อทุกคน การพูดกับพวกเขา การให้และรับความร่วมมือในงานรับใช้กับพวกเขานั้นเป็นเรื่องที่แตกต่างออกไป ดูคุณสมบัติพิเศษของ

พวกเขา ดูที่คุณธรรมของพวกเขา แต่อย่าได้นำ “มีเพียงคุณธรรมของคนนี้เท่านั้นที่ดีมาก” เข้ามาในระหว่างนั้น คำว่า “เพียงคนนี้เท่านั้น” ทำให้ทุกสิ่งเสียหาย สิ่งนี้เรียกว่าความผูกพันยึดมั่น และถึงแม้ว่ารูปภายนอกอาจจะป็นงานรับใช้ความรู้ หรือโยคะ ลูกก็ยังพูดว่า “ฉันต้องการมีโยคะกับคนนี้ โยคะของคนนี้เท่านั้นที่ดี” ไม่ควรใช้คำว่า “เพียงคนนี้เท่านั้น” “มีเพียงคนนี้เท่านั้นที่สามารถให้ความร่วมมือในงานรับใช้ ฉันต้องการมิตรคนนี้เท่านั้น” ดังนั้นลูกเข้าใจหรือไม่ว่าสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความผูกพันยึดมั่นคืออะไร? ดังนั้นให้นำคำว่า “คนนี้เท่านั้น” ออกไป ทุกคนดี มองดูที่คุณสมบัติพิเศษของพวกเขา อยู่อย่างให้ความร่วมมือและทำให้พวกเขาให้ความร่วมมือ แม้ว่าจะเป็นเรื่องเล็กๆในตอนแรก แต่ภายหลังสิ่งนั้นก็จะเติบโตขึ้นและมีรูปที่ใหญ่โตและน่ากลัว จากนั้นแม้ว่าลูกต้องการจะเป็นอิสระจากสิ่งนั้น ลูกก็ไม่สามารถทำเช่นนั้นได้เพราะเชือกนั้นแข็งแรงมาก ในตอนแรกเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนมาก แต่ภายหลังก็กลับมาแข็งแรงและก็ยากที่จะตัดออกไป พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ค้าจุน ไม่มีดวงวิญญาณมนุษย์คนไหนเป็นผู้ค้าจุน พ่อทำให้ใครก็ตามเป็นเครื่องมือที่จะให้ความร่วมมือ แต่อย่าได้ลืมผู้เดียวที่ทำให้ผู้นั้นเป็นเครื่องมือ พ่อทำให้บุคคลนั้นเป็นเครื่องมือ เมื่อพ่ออยู่ตรงกลาง เพราะท่านอยู่ที่นั่นจึงไม่มีบาป เมื่อพ่อถูกนำออกไปจากตรงกลางการทำบาปจึงเกิดขึ้น ดังนั้นสิ่งแรกเกี่ยวกับการค้าจุนก็คือสิ่งนี้

สิ่งที่สองลูกได้ทำให้สิ่งอำนวยความสะดวกทางวัตถุไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่งเป็นสิ่งค้าจุนของลูก “เมื่อเรามีสิ่งอำนวยความสะดวกก็ม้งานรับใช้” เมื่อมีการขึ้นลงเล็กน้อยกับสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ งานรับใช้ก็ขึ้นลงเช่นกัน การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นเรื่องที่แตกต่างออกไป แต่การทำงานรับใช้ที่ลูกควบคุมโดยสิ่งอำนวยความสะดวกคือการทำให้สิ่งอำนวยความสะดวกเป็นเครื่องค้าจุนของลูก สิ่งอำนวยความสะดวกนั้นเป็นไปเพื่อการเติบโตของงานรับใช้ ดังนั้นจงใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นเพื่องานรับใช้เช่นนั้น อย่าได้ทำให้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นเป็นสิ่งค้าจุนของลูก พ่อผู้เดียวเท่านั้นเป็นสิ่งค้าจุน สิ่งอำนวยความสะดวกนั้นเป็นสิ่งชั่วคราว ในการทำให้สิ่งอำนวยความสะดวกทางวัตถุเป็นสิ่งค้าจุนของลูกหมายความว่า เช่นที่สิ่งอำนวยความสะดวกนั้นเป็นสิ่งชั่วคราว สภาพของลูกก็จะเป็นเช่นนั้นเดียวกัน บางครั้งก็สูงมาก บางครั้งก็ปานกลาง บางครั้งก็ต่ำ มันเปลี่ยนแปลงเรื่อย ๆ สภาพของลูกไม่ได้อยู่อย่างถาวร ดังนั้นประการที่สองอย่าพิจารณาว่าสิ่งอำนวยความสะดวกชั่วคราวนั้นเป็นสิ่งค้าจุนของลูก สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นมีอยู่แต่ชื่อเท่านั้น สิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ที่นั่นเพื่องานรับใช้ จงใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นเพื่องานรับใช้และกลับมาละวาง อย่าปล่อยให้จิตใจของลูกถูกดึงดูดไปถึงหาแรงดึงดูดของสิ่งอำนวยความสะดวกใดๆ ดังนั้นบาบาเห็นว่าลูกได้ทำให้สิ่งค้าจุนทั้งสองประเภทนี้เป็นรากฐานของลูก เมื่อลูกต้องไปถึงสภาพที่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกจะต้องอยู่เหนือและละวางจากทุกคน ทุกสิ่ง และทุกบ่วงพันธะของกรรม สิ่งนี้เรียกว่าสภาพที่เหนือบ่วงกรรม การมีสภาพที่เหนือบ่วงกรรมไม่ได้หมายความว่าจะมีการละวางจากกรรมแต่เป็นการละวางจากบ่วงพันธะของกรรม ซึ่งหมายถึงการแสดงการกระทำในขณะที่ละวาง นั่นคือการละวางจากการกระทำ สภาพที่เหนือบ่วงกรรมหมายถึงสภาพที่เป็นอิสระจากบ่วงกรรม โยกยุคต์ และการหลุดพ้นในชีวิต

บาบาได้เห็นสิ่งนั้นเป็นพิเศษว่าบางครั้งลูกบางคนอ่อนแอในพลังของการแยกแยะ พวกเขาไม่สามารถแยกแยะได้และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงถูกหลอกลวง เนื่องจากเขาอ่อนแอในพลังของการแยกแยะ ความรักของสติปัญญาของเขาจึงไม่สามารถอยู่อย่างมั่นคงได้ ที่ใดมีความมั่นคง พลังของการแยกแยะจะเพิ่มขึ้นโดยอัตโนมัติ การมีความมั่นคงและมีสมาธิหมายถึงการหลุดหายไปในการรักของพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ สิ่งที่ยังขี้ถึงความมั่นคงและสมาธิคือลูกจะสัมผัสกับสภาพที่มั่นคงในการโอบน้อมอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่ามีความมั่นคงเมื่อมีความเร็วทำเต็มตลอดเวลาเท่านั้น มันหมายถึงการมีประสบการณ์ของสภาพที่โอบน้อมอย่างสม่ำเสมอ - การมีความมั่นคงในสิ่งนั้น หมายความว่าสามารถมีประสบการณ์ของเปอร์เซ็นต์ที่สูงกว่าเมื่อวานนี้ สิ่งนี้เรียกว่าสภาพที่โอบน้อม ดังนั้นพลังในการแยกแยะจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับความก้าวหน้าของตนเองและความก้าวหน้าในงานรับใช้ เพราะลูกอ่อนแอในพลังของการแยกแยะ ลูกจึงไม่พิจารณาว่าความอ่อนแอของลูกเป็นความอ่อนแอ แต่เพื่อที่จะซ่อนความอ่อนแอของลูก ลูกก็พยายามพิสูจน์ตนเองว่าถูกต้องหรือลูกกลับมาดีขึ้น สองสิ่งนี้เป็นวิธีพิเศษในการพยายามที่จะซ่อนบางสิ่ง บางครั้งภายในลูกก็ตระหนักในสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน แต่เนื่องจากการไม่มีพลังของการแยกแยะได้อย่างเต็มที่ ลูกจึงพยายามที่จะพิสูจน์ตัวเองว่าถูกต้องและฉลาด ลูกเข้าใจไหม? ลูกจะต้องกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมใช่ไหม? ลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิในอันดับใช้ไหม? ดังนั้นจงตรวจสอบตนเองดู กลายเป็นโยกยุคต์อย่างมากและซึมซับพลังของการแยกแยะ ให้สติปัญญาของลูกมั่นคงและมีสมาธิแล้วตรวจสอบตนเอง จากนั้นความอ่อนแอที่ละเอียดอ่อนใดๆที่มีอยู่ลูกสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกคิดว่า “ฉันถูกต้องที่สุด ฉันกำลังก้าวหน้าไปอย่างดี ฉันเท่านั้นที่จะกลับมาเหนือบ่วงกรรม” ไม่เช่นนั้นเมื่อถึง

เวลา บ่วงพันธะที่ละเอียดอ่อนจะไม่ปล่อยให้ลูกโอบบิ้น สิ่งเหล่านั้นจะดึงลูกเข้าไปหาตัวมันเอง แล้วลูกจะทำอะไรในเวลา นั้น? หากบุคคลนั้นถูกผูกมัดถ้าเขาต้องการที่จะบินเขาจะสามารถบินได้หรือไม่ หรือเขาจะถูกนำลงมาด้านล่าง? ดังนั้นอย่า ปล่อยให้บ่วงพันธะที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้กลายเป็นอุปสรรคในการประกาศสิทธิในอันดับของลูก ในการกลับบ้านพร้อมกับพ่อ หรือการกลับมาพร้อมเสมอของลูก ด้วยเหตุนี้ที่พ่อบราห์มาตรวจสอบ สิ่งที่ถูกพิจารณาว่าเป็นสิ่งต่ำจุนั้นไม่ใช่สิ่งต่ำจุน แต่เป็นเส้นเชือกที่สูงส่ง ในทำนองเดียวกันมีตัวอย่างของกวางทอง สิ่งนั้นนำสีดาไปที่ไหน? บ่วงพันธะเหล่านี้ก็เป็นกวาง ทอง การพิจารณาว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นทองหมายถึงการสูญเสียโชคที่สูงส่งของลูก สิ่งเหล่านั้นไม่ใช่ทองแต่สิ่งเหล่านั้นหมายถึง การสูญเสีย เธอสูญเสียราม นั่นคือเธอได้สูญเสียกระท่อมที่ปราศจากความทุกข์

พ่อบราห์มามีความรักเป็นพิเศษต่อลูก ด้วยเหตุนี้ท่านจึงต้องการเห็นลูกของท่านพร้อมเสมอและเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ เหมือนกับท่านตลอดเวลา ลูกได้เห็นฉากของการเป็นอิสระจากบ่วงพันธะแล้วใช่ไหม? ท่านใช้เวลาจนกระทั่งไหนที่จะกลับมา พร้อมเสมอ? ท่านถูกผูกมัดอยู่ในบ่วงพันธะกับผู้ใดหรือไม่? ท่านจดจำใครไหม? “คนนั้นคนนี้อยู่ไหน” เพราะเธอเป็น เพื่อนในงานรับใช้หรือไม่? ท่านจดจำสิ่งนั้นหรือไม่? ดังนั้นลูกได้เห็นบทบาทของการมีความพร้อมเสมอ บทบาทของ สภาพที่เหนือบ่วงกรรม ยิ่งท่านมีความรักที่ลึกซึ้งต่อลูกมากแค่ไหน ท่านก็มีความรักและละวางตามนั้น ท่านได้รับเสียง เรียกแล้วท่านก็จากไป อย่างไรก็ตามก็เป็นพ่อบราห์มาที่มีความรักมากที่สุดต่อลูกๆทั้งหมด ยิ่งท่านมีความรักมากแค่ไหน ท่านก็ละวางตามนั้น ลูกได้เห็นว่ามันนั้นก้าวลงจากทุกสิ่ง เมื่ออาหารที่ถูกกำลังทำใกล้จะเสร็จอาหารนั้นก็จะไม่ติดอยู่ ด้านข้าง ดังนั้นการกลับมาสมบูรณ์พร้อมหมายถึงการออกจากสิ่งที่อยู่ด้านข้าง การออกจากสิ่งที่อยู่ด้านข้างหมายถึงการ ก้าวออกไป ผู้ที่ทำให้การต่ำจุนคือผู้เดียวที่เป็นสิ่งต่ำจุนที่ไม่มีวันดับสูญ อย่าได้ทำให้บุคคลใด ความสวดสบายทางวัตถุใด หรือทรัพย์สินสมบัติที่ครอบครองเป็นสิ่งต่ำจุนของลูก สิ่งนี้เรียกว่าการอยู่เหนือบ่วงกรรม อย่าได้ซ่อนเร้นสิ่งใด เมื่อลูกซ่อน เร้นสิ่งใด สิ่งนั้นก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น สถานการณ์นั้นไม่ใหญ่โตอะไร แต่ยิ่งลูกซ่อนมันมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งเพิ่ม สถานการณ์นั้นมากแค่นั้น ยิ่งลูกพยายามพิสูจน์ตัวเองว่าลูกต้องมากแค่ไหน ลูกก็จะยิ่งเพิ่มสถานการณ์นั้นมากขึ้น ยิ่งลูก กลับมาดื้อดึงมากแค่ไหน ลูกก็จะเพิ่มสถานการณ์นั้นมากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นอย่าได้เพิ่มสถานการณ์นั้น แต่ให้จบสิ้น สถานการณ์นั้นในขณะที่มันยังอยู่ในรูปแบบที่เล็ก จากนั้นก็จะง่ายและลูกก็มีความสุข “สถานการณ์นี้เกิดขึ้น แต่ฉัน เอาชนะมันได้และได้รับชัยชนะ” ดังนั้นลูกจะมีความสุขนั้น ลูกเข้าใจไหม? ลูกดับเบิลพ่อเรนเนอร์คือผู้ที่มีความจริงจัง และกระตือรือร้นที่จะได้รับสภาพที่เหนือบ่วงกรรมใช่ไหม? ดังนั้นพ่อบราห์มากำลังให้การเลี้ยงดูที่ละเอียดอ่อนเป็นพิเศษ แก่ลูกดับเบิลพ่อเรนเนอร์ นี่คือการหล่อเลี้ยงของความรักที่ไม่ใช่การแก้ไขหรือการสอนใด ๆ เพราะพ่อบราห์มาสร้างลูก โดยการปลูกเรียกลูกเป็นพิเศษ ลูกถูกสร้างขึ้นมาจากความคิดของพ่อบราห์มา มีคำกล่าวว่าร่าห์มาสร้างโลกด้วยความ คิดของท่าน โลกที่ใหญ่โตเช่นนั้นถูกสร้างมาจากความคิดของพ่อบราห์มา ดังนั้นลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษที่ถูกสร้างโดย การปลูกเรียกของพ่อบราห์มา ดังนั้นลูกจึงเป็นที่รักเป็นพิเศษใช่ไหม? พ่อบราห์มาเข้าใจว่าลูกมีความจริงจังและ กระตือรือร้นที่จะเพียรพยายามอย่างรวดเร็วและกลับมาก่อนเป็นอันดับแรก พวกท่าน (บัพและดาดา) กำลังพูดถึงการ ตกแต่งทุกสิ่งเป็นพิเศษ ด้วยคุณสมบัติพิเศษของลูกดับเบิลพ่อเรนเนอร์ ลูกถามคำถามแต่ลูกก็เข้าใจได้อย่างรวดเร็ว เพราะลูกรู้คิดเป็นพิเศษ เหตุนี้เองพ่อกำลังส่งสัญญาณให้ลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและมีความรักเหมือนท่าน ไม่ใช่ว่า ท่านกำลังบอกสิ่งนี้เพียงกับลูกที่อยู่เบื้องหน้าท่านเท่านั้น ท่านกำลังบอกสิ่งนี้กับลูกทั้งหมด พ่อมีลูกบราห์มินทั้งหมด – ไม่ ว่าจะจากแผ่นดินนี้หรือจากต่างแดน - เบื้องหน้าท่าน อัจชะ วันนั้นบาบากำลังมีการสนทนากับใจถึงใจ ลูกได้รับการบอก ว่าผลลัพธ์ของปีที่ดีมากเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา สิ่งนี้พิสูจน์ว่าลูกจะเติบโตขึ้น ว่าลูกคือดวงวิญญาณที่จะเข้าไปสู่สภาพที่ โอบบิ้น สัญญาณที่จะกลายเป็นโยคีที่สมบูรณ์พร้อมนั้นได้มอบให้แก่ผู้ที่เห็นว่ามีค่า อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะของกรรมและมีโยกยุคต่ออย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกๆผู้ที่ทำให้พ่อผู้เดียวเป็นผู้ต่ำจุน ของพวกเขาอย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกๆผู้ที่ก้าวออกไปจากความอ่อนแอที่ละเอียดอ่อน ถึงลูกๆที่มีพลัง ที่สามารถแยกแยะด้วย ความมั่นคงและสมาธิ ถึงลูกๆผู้ที่ก้าวออกไปจากสิ่งต่ำจุนที่ชั่วร้ายของบุคคลหรือสิ่งของในครอบครอง ถึงลูกพิเศษผู้ที่อยู่ อย่างมั่นคงในสภาพของการได้รับการหลุดพ้นในชีวิตและสภาพที่เหนือบ่วงกรรม ด้วยความ รัก ระลึกถึง และนมัสเต จาก บัพดาดา

บัพดาดาพูดกับดาดีนีรมาล ชานดา: ลูกเป็นผู้ที่อยู่กับพ่อตลอดเวลาไปแล้ว ผู้ที่ยังคงเคลื่อนไปพร้อมกับพ่ออย่างต่อเนื่องตั้งแต่ เริ่มต้น - ประสบการณ์ของพวกเขาของการเป็นมิตรร่วมทางที่สม่ำเสมอไม่สามารถลดลงได้ นี่คือการสัญญาจากวัยเด็ก ลูก มีมิตรร่วมทางอยู่เสมอและจะเฝ้าแต่เคลื่อนไปด้วยกันเสมอ ดังนั้นเรียกสิ่งนี้ว่าสัญญาของมิตรร่วมทางที่สม่ำเสมอหรือ

เรียกว่าพร ลูกได้รับแล้ว อย่างไรก็ตามเช่นที่พ่อมาจากรูปที่ละเอียดอ่อนมาสู่รูปที่มีตัวตนเพื่อเติมเต็มความรับผิดชอบของความรัก ในทำนองเดียวกันลูก ๆ ก็มาที่นี่เพื่อเติมเต็มความรับผิดชอบของความรักของลูกด้วยเช่นกัน มันเป็นอย่างนั้นใช่ไหม? ไม่ใช่แค่ในความคิด แต่แม้กระทั่งในความฝันของลูกหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าจิตใต้สำนึก - ในสภาพนั้นเช่นกันมิตรร่วมทางของพ่อไม่สามารถถูกทิ้งไว้ข้างหลังได้ ลูกได้สร้างความสัมพันธ์ที่มั่นคงเช่นนี้ เป็นความสัมพันธ์ของหลายชาติเกิด เป็นของทั้งวงจร ในชาติเกิดนี้ที่ความสัมพันธ์ถูกสร้างขึ้นสำหรับทั้งวงจร เป็นเพียงแค่ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ลูกบางคนแยกย้ายกันไปยังสถานที่อื่นเพื่อทำงานรับใช้ เช่นที่คนเหล่านี้ไปต่างประเทศ ดังนั้นลูกทั้งหมดจึงไปแคว้นสินธิ บางคนมาถึงสถานที่หนึ่งและคนอื่นๆมาถึงสถานที่อื่น หากพวกเขาทั้งหมดไม่ได้เดินทางไปต่างประเทศแล้วจะมีศูนย์เปิดมากมายได้อย่างไร? อ้อชะ ลูกรักษามิตรร่วมทางของพ่อไว้อยู่เสมอ ลูกคือพาราดี้ผู้เติมเต็มความรับผิดชอบของความเป็นมิตร บัพดาดาอินดีที่ได้เห็นความจริงจังและความกระตือรือร้นที่ลูกๆ มีต่องานรับใช้ ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับพร คุณสืบทอดนี้ฝูงชนเริ่มรวมตัวกันแล้ว เมื่อมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเพียงแค่ว่ามีฝูงชนจำนวนเท่าใด รูปของพรของคุณสมบัติพิเศษนี้ที่ได้วางไว้เป็นรากฐาน จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อมีฝูงชน? ลูกจะให้พร ลูกจะให้ดริชตี รูปปั้นบูชาที่มีชีวิตจะโด่งดังจากที่นี่ ในตอนแรกผู้คนเคยเรียกลูกทุกคนว่า“ เทพธิดา” ในเวลาสุดท้ายเช่นกันพวกเขาก็จะตระหนักรู้และจำลูกได้และร้องออกมาว่า: "เทพธิดา เทพธิดา" "ขอคารวะต่อเทพธิดา ขอคารวะต่อเทพธิดา!" จะเริ่มขึ้นที่นี่ อ้อชะ

พร: ขอให้ลูกมีสิทธิ์ในกลุ่มแรกและบรรลุความสำเร็จโดยใช้วิธีการที่ถูกต้องและทำความเข้าใจกฎเกณฑ์ของพระเจ้า
หนึ่งก้าวของความกล้าหาญและลูกได้รับความช่วยเหลือหลายล้านก้าว “วิธีนี้ถูกกำหนดไว้ในละครอย่างเป็นกฎเกณฑ์ หากวิธีนี้ไม่ถูกกำหนดตามกฎเกณฑ์แล้วทุกคนก็จะกลายเป็นราชาแรกของโลก กฎเกณฑ์ของการตามลำดับกันไปในนั้นเป็นเพราะวิธีนี้ แต่ละคนสามารถมีความกล้าหาญได้มากและได้รับความช่วยเหลือได้มากตามนี้ ไม่ว่าลูกจะอุทิศตนหรือเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ลูกก็มีสิทธิ์ที่เท่าเทียมกันและประสบความสำเร็จโดยใช้วิธีการที่ถูกต้อง ทำความเข้าใจกับกฎเกณฑ์ของพระเจ้านี้และจบสิ้นเกมใดๆ ที่ไม่มีความระมัดระวัง แล้วลูกจะได้รับสิทธิ์ในกลุ่มแรก

คติพจน์: กลายเป็นอวตารของความประหัดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสมบัติที่มีค่าของความคิด

*** โอม ชานติ ***